

Sygn. akt XV Ca 951/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Brygida Łagodzińska (spr.)

Sędzia SO Michał Wysocki

Sędzia SO Arleta Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 stycznia 2017 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku I. P.

przy udziale K. S., M. U., K. N., B. S. (1), Z. S., R. S. i J. S.

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek apelacji wniesionej przez uczestnika B. S. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Śremie

z dnia 14 lipca 2015 r.

sygn. akt I Ns 329/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie, znieść postępowanie w zakresie rozpraw przeprowadzonych w dniach 12 lutego 2015 roku, 28 kwietnia 2015 roku i 30 czerwca 2015 roku oraz w zakresie doręczenia uczestniczce K. N. odpisu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Śremie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Michał Wysocki Brygida Łagodzińska Arleta Lewandowska

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni I. P. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po K. Z..

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Śremie w punkcie 1. stwierdził, że spadek po K. Z. córce S. i W. zmarłej dnia 5 sierpnia 2007 roku w Ś., ostatnio stale zamieszkałej w Ś. na podstawie ustawy nabyli siostra M. S. w 1/2 części oraz siostrzeńcy I. P., M. U., K. S. po 1/6 części, w punkcie 2. kosztami postępowania obciąża wnioskodawczynię i uczestników w zakresie dotychczas poniesionym.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji:

Spadkobierczyni K. Z. zmarła (...). w Ś., gdzie ostatnio stale zamieszkiwała. Była panną, dzieci nie miała - też adoptowanych. Rodzice zmarli przed nią. Testamentu nie pozostawiła. Postępowanie spadkowe wcześniej nie toczyło się, nie składano oświadczeń co do przyjęcia lub odrzucenia spadku. Miała troje rodzeństwa J. Z., H. S. i M. S.. J. Z. zmarł (...). - był kawalerem, dzieci nie miał. H. S. zmarła 23 kwietnia 2001r. Miała troje dzieci K. S., M. U. i I. P..

M. S. przeżyła spadkodawczynię, (...). pozostawiła pięcioro dzieci. Z materiału zebranego w sprawie do zamknięcia rozprawy wynikało, iż spadek po K. Z. w braku testamentu dziedziczą jej spadkobiercy ustawowi - siostra i siostrzeńcy zgodnie z przepisami art. 931 i nast. k.c. Już po zamknięciu rozprawy do sądu wpłynęło pismo procesowe uczestnika B. S. (1) w którym informuje, iż spadkodawczyni mogła sporządzić testament. Jak wynika z notatki urzędowej z 16 lipca 2015r. pismo to zostało omyłkowo dołączone do akt innej sprawy cywilnej i odnalezione już po zakończeniu wokandy z 14 lipca 2015r. podczas której ogłoszono postanowienie w niniejszej sprawie. O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację od postanowienia wniósł B. S. (1), zaskarżając orzeczenie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił, że:

- został on wydany w postępowaniu sądowym, które jest dotknięte nieważnością poprzez nie odroczenie przez Sąd posiedzenia z dnia 30 czerwca 2015 roku mimo tego, iż pełnomocnik uczestnika wyczerpująco wskazał, iż nie może stawić się na posiedzeniu Sądu wyznaczonego na dzień 30 czerwca 2015 r. ze względu na kolizję terminów procesowych, ponadto ze względu na fakt, iż pomimo doręczenia do Sądu istotnego wniosku dowodowego w terminie poprzedzającym wydanie orzeczenia, nie otworzył rozprawy na nowo, co skutkowało naruszeniem m.in. art. 13§2 k.p.c. w zw. z art. 214§1 k.p.c. oraz art. 317§1 k.p.c., co łącznie spowodowało, iż uczestnik B. S. (1) został pozbawiony możliwości obrony swych praw.

Apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością tj. poczynając od posiedzenia Sądu z dnia 30 czerwca 2015 roku oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i pozostawienie Sądowi I instancji rozstrzygnięcia kosztów procesu za obie instancje.

Z ostrożności procesowej w przypadku uznania, iż nie nastąpiła nieważność postępowania zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- nierozpoznanie istoty sprawy poprzez nie odniesienie się przez Sąd do wniosku dowodowego złożonego przez uczestnika przed ogłoszeniem postanowienia, mimo tego, iż przedmiotowy wniosek dowodowy dotarł do Sądu w czasie poprzedzającym ogłoszenie postanowienia i zaistniała obiektywna możliwość zapoznania się z jego treścią, a dopuszczenie i przeprowadzenie tegoż dowodu miałyby istotny wpływ na określenie kręgu spadkobierców po zmarłej K. Z., co skutkowało naruszeniem przez Sąd m.in. art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 670 k.p.c. oraz 317 § 1 k.p.c. oraz zastosowaniem przez Sąd niewłaściwej podstawy materialnej w rozstrzygnięciu sprawy.

- ponadto za nierozpoznanie istoty sprawy przemawia również fakt, iż Sąd ustalił krąg spadkobierców mimo braku materiału dowodowego to potwierdzającego, w szczególności brak aktów stanu cywilnego potwierdzających datę zgonu W. K. oraz S. Z. jako rodziców spadkodawczyni, brak aktów stanu cywilnego potwierdzających pokrewieństwo ze spadkodawczynią i możliwość spadkobrania przez K. S. oraz I. P., a także fakt, iż Sąd nie ustalił udziałów przypadających uczestnikom B. S. (1), R. S., J. N., J. S. oraz Z. S., mimo tego, iż ich matka jako spadkobierczyni po zmarłej K. Z. zmarła dnia (...).r.,

W związku z nierozpoznanie istoty sprawy z ostrożności procesowej wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz pozostawienie rozstrzygnięcie odnośnie kosztów procesu Sądowi I instancji.

W przypadku nieuwzględnienia przez Sąd dwóch powyższych zarzutów z ostrożności procesowej zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

- naruszenie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 317 § 1 k.p.c. oraz art. 670 k.p.c. poprzez nie otwarcie rozprawy na nowo, mimo tego, iż został złożony niezmiernie istotny wniosek dowodowy wskazujący, iż być może istnieje testament po zmarłej K. Z., co mogłoby zmienić krąg spadkobierców ustalony w zaskarżonym postanowieniu,

- naruszenie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 214 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie wniosku o odroczenie posiedzenia Sądu z dnia 30 czerwca 2015 roku, mimo tego, iż pełnomocnik uczestnika obszernie usprawiedliwił swoją nieobecność, która była spowodowana kolizją terminów procesowych, jednakże posiedzenie odbyło się, a Sąd zamknął rozprawę na tym posiedzeniu, co miało niebagatelne znaczenie dla całej sprawy i naruszało przepisy postępowania cywilnego oraz prawa uczestnika;

- naruszenie art. 670 k.p.c. oraz art. 227 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez ustalenie kręgu spadkobierców mimo braku materiału dowodowego to potwierdzającego, w szczególności brak aktów stanu cywilnego potwierdzających datę zgonu W. K. oraz S. Z. jako rodziców spadkodawczyni, brak aktów stanu cywilnego potwierdzających pokrewieństwo z spadkodawczynią i możliwość spadkobrania przez K. S. oraz I. P.,

- naruszenie art. 670 k.p.c. poprzez nie ustalenie udziałów przypadających uczestnikom B. S. (1), R. S., J. N., J. S. oraz Z. S., mimo tego, iż ich matka jako spadkobierczyni po zmarłej K. Z. zmarła dnia (...) r.,

- błędne ustalenia faktyczne Sądu poprzez przyjęcie mimo złożonego przez uczestnika wniosku dowodowego z którego wynikało, iż najprawdopodobniej istnieje testament, że takiego testamentu zmarła K. Z. nie pozostawiła,

Zdaniem apelującego wyniku powyższych uchybień procesowych Sąd niewłaściwie zastosował art. 931 i nast. k.c., mimo tego, iż w niniejszej sprawie zastosowanie powinny mieć przepisy odnoszące się do spadkobrania na podstawie testamentu tj. art. 941 i nast. k.c.

W przypadku nieuwzględnienia przez Sąd zarzutu w zakresie nieważności postępowania albo zarzutu w zakresie nierozpoznania istoty sprawy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości zgodnie z treścią ewentualnego testamentu, który być może znajduje się w Zakładzie (...) (...)w Ś. albo u któregoś z pozostałych uczestników postępowania.

Ponadto w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd zarzutu w zakresie nieważności postępowania albo zarzutu w zakresie nierozpoznania istoty sprawy wniósł o:

- zobowiązanie na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 248 k.p.c. oraz art. 646 § 1 k.p.c. Zakładu (...) (...) (adres: (...)-(...) Ś., ul. (...)) do przedstawienia testamentu sporządzonego przez zmarłą K. Z.,

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka B. S. (2) na okoliczność posiadania przez K. Z. testamentu w czasie pobytu w Zakładzie (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej,

- ewentualnie gdyby powyższy podmiot stwierdził, że nie jest w posiadaniu wskazanego testamentu na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 248 k.p.c. oraz art. 646 § 1 k.p.c. wniósł o zobowiązanie wszystkich pozostałych uczestników niniejszego postępowania do wyjawienia i złożenia testamentu sporządzonego przez zmarłą K. Z..

Ponadto na podstawie art. 381 k.p.c. wniósł o przesłuchanie uczestnika B. S. (1) na okoliczność, iż niezwłocznie po dowiedzeniu się o możliwości istnienia testamentu i jego wagi dla rozstrzygnięcia sprawy zgłosił ten fakt Sądowi i w tym zakresie zachował należytą staranność oraz na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 177 § 1 k.p.c. wniósł o zawieszenie niniejszego postępowania do momentu prawomocnego rozstrzygnięcia postępowania o sygn. akt: (...)

toczącego się przed Sądem Rejonowym w Ś., w ramach którego to postępowania powód dochodzi uznania swojej osoby za niegodną spadkobrania po zmarłej K. Z., a w której to sprawie ma zamiar złożenia pozwu wzajemnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, zachodzi nieważność postępowania, choć z innych względów niż wskazał to apelujący.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 374 k.p.c. sąd drugiej instancji może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym jeżeli zachodzi nieważność postępowania.

Uczestnik dopatrywał się nieważności postępowania w zaniechaniu przez Sąd odroczenia rozprawy w dniu 30 czerwca 2015 r. mimo tego, iż pełnomocnik uczestnika wyczerpująco wskazał, że nie może stawić się w Sądzie ze względu na kolizję terminów procesowych, a ponadto pomimo doręczenia do Sądu istotnego wniosku dowodowego przed ogłoszeniem postanowienia Sąd nie otworzył rozprawy na nowo.

Na podstawie z art. 378 § 1 k.p.c., Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Sąd Okręgowy zobowiązany był do rozważenia czy w niniejszej sprawie czy nie doszło do nieważności postępowania. Zarzut taki został również podniesiony również przez apelującego. W razie stwierdzenia nieważności postępowania sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone postanowienie, znosi postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (art. 386 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Na tle przytoczonych norm podkreślić należy kwestie kluczowe: stwierdzenie nieważności postępowania dokonuje się niezależnie od tego czy apelujący powołał się na to uchybienie; pomimo nieważności postępowania orzeczenie zapadłe w pierwszej instancji nie podlega uchyleniu w części niezaskarżonej, bowiem w tym zakresie jest ono już prawomocne; sądowi odwoławczemu nie pozostawia się wyboru co do sposobu rozstrzygnięcia w sprawie gdzie stwierdził nieważność postępowania; sąd drugiej instancji nie przystępuje do rozpoznania zarzutów odnoszących się do meritum.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, po dokonaniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd Okręgowy uznał, że postępowanie przed Sądem I instancji, nie było dotknięte nieważnością z przyczyn wskazanych przez apelującego tj. braku odroczenia rozprawy w dniu 30 czerwca 2015r. z uwagi na niestawiennictwo pełnomocnika uczestnika spowodowane kolizją terminów rozpraw. Zgodnie z art. 379 pkt 5 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi, jeżeli strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw. Z judykatury Sądu Najwyższego wynika, że pozbawienie strony możliwości działania ma miejsce, „gdy z powodu wadliwości procesowych sądu lub czynności strony przeciwnej, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów postępowania, strona nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, a skutki tych wadliwości nie zostały usunięte przed wydaniem orzeczenia” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., V CSK 50/08, LEX nr 424321). Stwierdzenie, czy taki stan nastąpił, wymaga rozważenia, czy w konkretnej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów procesowych, czy uchybienie to miało wpływ na możliwość działania strony oraz, czy pomimo zaistnienia tych dwóch przesłanek strona mogła bronić swoich praw. Tylko przy kumulatywnym spełnieniu tych wszystkich przesłanek można mówić o skutkującym nieważnością postępowania pozbawieniu strony możliwości obrony swoich praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Nie każde, więc naruszenie przepisów proceduralnych może być w ten sposób traktowane. Trzeba też zwrócić uwagę, że uczestnictwo w procesie, podejmowanie czynności procesowych, udział w rozprawach i innych czynnościach jest prawem, nie zaś obowiązkiem strony, obowiązkiem sądu jest natomiast zapewnienie jej takiej możliwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 404/09, LEX 590206).

W okolicznościach przedmiotowej sprawy pełnomocnik uczestnika B. S. (1) pismem z dnia 24 czerwca 2015r. wniósł o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 30 czerwca 2016 r. z powodu kolizji z rozprawą wyznaczoną na ten sam dzień przed Sądem Rejonowym dla (...) w W.. Zdaniem Sądu Okręgowego niestawiennictwa na rozprawie pełnomocnika uczestnika nie może uznać za pozbawienie uczestnika B. S. (1) możliwości obrony swych praw. Obowiązkiem bowiem pełnomocnika jest taka organizacja pracy kancelarii, aby zapewnić zastępstwo na wypadek kolizji terminów rozpraw. Pełnomocnik powinien wyznaczyć pełnomocnika substytucyjnego, czego nie uczynił. W orzecznictwie wskazuje się, że nawet choroba profesjonalnego pełnomocnika nie zwalnia z obowiązku należytej

staranności, mającej na celu zabezpieczenie klientów (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2013 r. IICZ 163/12). Tym bardziej nie sposób uznać, iż nieobecność pełnomocnika uczestnika z powodu kolizji rozpraw skutkuje nieważnością postępowania. Profesjonalny pełnomocnik winien bowiem podjąć właściwe działania organizacyjne, zabezpieczające interesy klienta. A udzielenie substytucji ani nie uchyla ani nie uszczupla umocowania pełnomocnika głównego.

Niemniej jednak postępowanie dotknięte jest nieważnością w powodu nieprawidłowego zawiadomiania uczestniczki K. N. o terminach rozpraw oraz nieskutecznego doręczenia uczestniczce odpisu wniosku. Uchybienia te skutkowały pozbawieniem uczestniczki ochrony swych praw w toku postępowania. Uczestniczką postępowania jest K. N.. Ze skróconego odpisu aktu małżeństwa wynika, iż uczestniczka nosi dwa imiona K. J.. Wnioskodawczyni I. P. podczas składania zapewnienia spadkowego oświadczyła, iż na K. N. cytat „, mówiliśmy J. i tak była wymieniona jako uczestnik postępowania”. Z akt sprawy wynika, iż wszystkie doręczenia były kierowane do uczestniczki jako do J. N.. Przy czym pierwsze zawiadomienie na k.19 akt zostało odebrane przez K. N., z adnotacji doręczyciela wynika, iż zostało odebrane przez dorosłego domownika. Na kolejne terminy rozpraw wyznaczonych w dniach 28 kwietnia 2015 roku i 30 czerwca 2015 roku przesyłki kierowane do uczestniczki jako J. N. były awizowane. Przy czym na zawiadomieniu o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 28 kwietnia 2015 roku doręczyciel wyraźnie zaznaczył, iż błędnie zostało napisane imię uczestniczki, powinno bowiem być imię K.. Tym samym uczestniczka K. N. nie została prawidłowo zawiadomiona o żadnym terminie rozprawy jak również nie został jej skutecznie doręczony odpis wniosku. Postępowanie dotknięte jest zatem nieważnością w zakresie rozpraw przeprowadzonych w dniach 12 lutego 2015 r., 28 kwietnia 2015 r. i 30 czerwca 2015 r. oraz co do doręczenia uczestniczce K. N. odpisu wniosku.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§2 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie, zniósł postępowanie w zakresie objętym nieważnością oraz sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Śremie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Ubocznie wskazać należy, iż bezzasadnie apelujący dopatrywał się nierozpoznania sprawy z uwagi na brak materiału dowodowego potwierdzającego datę zgonu rodziców spadkodawczyni, w szczególności aktów zgonu W. K. oraz S. Z.. Zauważyć należy, iż spadkodawczyni urodziła się w (...) roku, a zmarła w (...) roku tj. w wieku 87 lat. Tym samym jej rodzice w 2007 roku liczyliby ponad 100 lat. Co więcej z zapewnienia spadkowego złożonego przez wnioskodawczynię na rozprawie w dniu 12 lutego 2015 roku wynikało, iż rodzice K. Z. zmarli przed nią. Zbędne zatem było domaganie się przez apelującego przeprowadzenia dowodu z aktów zgonu rodziców spadkodawczyni. Tym bardziej, iż sam apelujący nie twierdził, iż W. K. i S. Z. żyli w 2007 roku.

Apelujący wskazał, iż w Sądzie Rejonowym w Ś. toczy się sprawa z powództwa Z. S. przeciwko B. S. (1) o uznanie za niegodnego dziedziczenia po zmarłej K. Z. sygn. akt (...) i z tego powodu wniósł o zawieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie. Postępowanie to nie ma żadnego wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia, albowiem spadek po K. Z. nabyła w 1/2 M. S., jej siostra. Z. S. i B. S. (1) są zaś spadkobiercami M. S.. Zgodnie z art. 922§1 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi czwartej. Uczestnicy B. S. (1) i Z. S. nie są zatem spadkobiercami po K. Z., stąd regulacja prawna związana z uznaniem za niegodnego nie ma w tym przypadku zastosowania. B. S. (1) i Z. S. swoje uprawnienia do spadku wywodzą od matki M. S., której są spadkobiercami. Bezzasadny był tym samym również zarzut, iż Sąd pierwszej instancji nie ustalił udziałów przypadających uczestnikom B. S. (1), R. S., K. N., J. S. oraz Z. S. po zmarłej K. Z.. Ponownie podkreślić należy nie są oni spadkobiercami K. Z..

Niezasadny był również zarzut niewykazania pokrewieństwa pomiędzy spadkodawczynią, a wnioskodawczynią I. P., z uwagi na brak aktu stanu cywilnego. Na karcie 30 akt został dołączony odpis skrócony aktu małżeństwa I. P. zd. S., córki H. S.. H. S. zd. Z. była siostrą spadkodawczyni, a jej skrócony odpis aktu małżeństwa jak i skrócony odpis aktu zgonu zostały dołączone na k. 29 oraz k. 41 akt. Trafnie natomiast podniósł apelujący, iż do akt przedmiotowej sprawy nie został dołączony odpis skrócony aktu urodzenia lub odpis skrócony aktu małżeństwa uczestniczki K. S.. Do akt zostało dołączone jedynie postanowienie Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 30 grudnia 2014 roku o stwierdzeniu

nabycia spadku po H. S. zmarłej w dniu (...) roku potwierdzone za zgodność przez profesjonalnego pełnomocnika, z którego to postanowienia wynika, iż K. S. jako córka nabyła spadek po matce w 1/3.

Apelujący podniósł zarzut, iż Sąd zaniechał otwarcia zamkniętej rozprawy na nowo pomimo tego, iż złożył istotny wniosek dowodowy wskazujący na to, iż być może istnieje testament po zmarłej K. Z.. Pismo procesowe uczestnika B. S. (1) z dnia 8 lipca 2015r. (data wpływu do Sądu 10 lipca 2015 r.) zostało złożone już po zamknięciu rozprawy w dniu 30 czerwca 2015 r. , ale przed ogłoszeniem orzeczenia 14 lipca 2015 r. Z notatki urzędowej wynika, iż mylnie pismo to zostało dołączone do innej sprawy. Koniecznym zatem będzie przeprowadzenie postępowania dowodowego w zakresie zgłoszonych wniosków przez uczestnika, celem ustalenia czy został sporządzony przez spadkodawczynię testament. Zgodnie bowiem z art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. W myśl zaś §2 dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. Ustawodawca nałożył na sąd spadku obowiązek badania z urzędu, kto jest spadkodawcą – art. 670 k.p.c. W szczególności sąd bada, czy spadkodawca pozostawił testament, oraz wzywa do złożenia testamentu osobę, co do której będzie uprawdopodobnione, że testament u niej się znajduje. Jeżeli testament zostanie złożony, sąd dokona jego otwarcia i ogłoszenia. W przedmiotowej sprawie pismo uczestnika postępowania z wnioskami dowodowymi odnośnie testamentu, który miał zostać sporządzony przez spadkodawczynię został złożony po zamknięciu rozprawy, ale przed wydaniem orzeczenia, nie zmienia to jednak faktu, iż koniecznym jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w zakresie wniosków zgłoszonych przez uczestnika.

/-/ Michał Wysocki /-/ Brygida Łagodzińska /-/ Arleta Lewandowska